۴- يدبر الأمر من السماء إلى الأرض ثم يعرج إليه

این آیه مکمل بحث در آیه قبلی است، در هر دو آیه از واژه «**عروج**» با انضمام «**الیه**» استفاده شده :

> **يدبر الأمر من السماء إلى الأرض ثم يعرج إليه في يوم كان مقداره ألف سنة مما تعدون**[1]

ترجمه مصباحزاده:

> **بپردازد كار را از آسمان بسوی زمين سپس عروج كند بسوی او در روزی كه باشد مقدار آن هزار سال از آنچه ميشماريد**

تعبیر «**الیه**»، بالا رفتن به سوی «**او**»، مهمترین کلید معرفتی برای طالبین فهم معارف مبدء و معاد قرآن کریم است، تا خداشناسی یعنی معرفت «**او**» صورت نگیرد ممکن نیست عروج به سوی او را فهمید، و گرنه گرفتار بالا رفتن به سوی یک خدای مکانی خواهیم شد که اگر فرض بگیریم دو نفر با دو سفینه فضایی در خلاف جهت یکدیگر سیر کنند، مثلا یکی از قطب شمال و دیگری از قطب جنوب، یکی به سوی خدا میرود و دیگری از او دور میشود!

غیر از این جهت واضح، نکات کلیدی دیگری در این آیه است که مدخل بحثهای وسیعتر است، مثلا مقصود از «**امر**» در اینجا چیست؟ آیا ترجمه آقای مصباحزاده به «**کار**» بهترین است؟ آیا خدا در آسمان است که امر از آسمان تدبیر میشود به سوی زمین، وسپس به سوی او باز میگردد؟ این کلید فهمِ آسمان و زمین در ادبیات قرآن کریم است، در پستهای قبلی عرض شد که قاعده مخروط شامل همه جهانهای موازی است، یعنی در این عالم فیزیکی خودمان اگر امگا را بیش از یک در نظر بگیریم و در نتیجه هزاران هزار بیگبنگ داشته باشیم، همگی یک جهان از جهانهای موازی را تشکیل میدهد که فقط جزء بسیار کوچکی از بستر و قاعده مخروط به حساب میآید، و اگر تمام قاعده مخروط در ادبیات این آیه، زمین حساب شود، پس تدبیر امر از آسمان و نیز خود آسمان، معنای دیگری پیدا میکند، آسمان مراتب طولی احاطه است، و آسمان محل خزائن الهی است، آسمان عند الله است، و تدبیر امر، قرین تعبیر آیه ۲۱ حجر میشود که نزول به قَدَر است: «**و ما ننزله الا بقدر معلوم**»، و همچنین تصریح به «**یتنزل الامر بینهن**[2]» و نیز «**و أوحی في کل**

سماء أمرها[3]» و..

و همچنین تفاوت روز پنجاه هزار سال در آیه قبلی با روز هزار سال نزد ما در این آیه چیست؟ و..

---

[1] سورة السجدة،آیه ۵

[2] سورة الطلاق، آیه ۱۲

[3] سورة فصلت، آیه ۱۲

بازبینی #1
ایجاد شده 7 آوریل 2025 13:57:26 توسط ... .
به روزرسانی شده 7 آوریل 2025 13:58:19 توسط ... .